

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 20.06.1978, sp. zn. 3 Tz 7/78, ECLI:CZ:NS:1978:3.TZ.7.1978.1

Číslo: 15/1979

Právní věta: Nebylo-li usnesení o vznesení obvinění oznámeno obviněnému, nenabylo právní moci. V takovém případě trestní stíhání nelze zastavit z důvodů § 172 odst. 1 písm. c) tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 20.06.1978

Spisová značka: 3 Tz 7/78

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Vznesení obvinění, Zastavení trestního stíhání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 163 odst. 1
§ 163 odst. 3
§ 172 odst. 1 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ČSR k stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR zrušil usnesení vyšetřovatele SNB oddělení vyšetřování v Teplicích ze dne 3. 5. 1977 sp. zn. VV 185/77 a přikázal vyšetřovateli, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Usnesením vyhledávacího orgánu VB v Teplicích ze dne 22. 2. 1977 ČVS 14/77 bylo podle § 160 odst. 1 tr. ř. zahájeno trestní stíhání pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1, 2 tr. zák., neboť na podkladě zjištěných skutečností byl dostatečně odůvodněn závěr, že dne 22. 2. 1977 kolem 15.00 hod. jel řidič osobního automobilu zn. Moskvič SPZ RJ 41-54 (DDR) W. V. po silnici č. 1/8 Cínovec Dubí - Teplice a před hotelem Sport v Dubí porazil chodkyni A. W., která utrpěla zranění s dobou léčení tří týdnů podle předběžné lékařské zprávy.

Dalším usnesením vyšetřovatele SNB oddělení vyšetřování VB v Teplicích ze dne 2. 5. 1977 sp. zn. VV 185/77 bylo podle § 163 odst. 1 tr. ř. vzneseno proti W. V. obvinění pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák. spáchaný skutkem výše uvedeným.

Posléze usnesením téhož vyšetřovatele ze dne 3. 5. 1977 sp. zn. VV 185/77 bylo podle § 172 odst. 1 písm. c) tr. ř. zastaveno trestní stíhání W. V. pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr.

zák., který měl spáchat jednáním výše uvedeným.

Toto usnesení bylo W. V. doručeno dne 8. 2. 1978 a nebylo napadeno stížností, takže nabylo právní moci.

Proti tomuto usnesení podal generální prokurátor ČSR v šestiměsíční lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. stížnost pro porušení zákona. Dovodil v ní, že ve věci byl ve prospěch W. V. porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. tím, že k zastavení trestního stíhání proti jmenovanému došlo na základě neúplně zjištěného skutečného stavu a na základě nesprávně provedeného hodnocení dosud opatřených důkazů. V závěru této stížnosti byl proto učiněn návrh na zrušení napadeného usnesení a na postup podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předchází, a shledal, že byl porušen zákon.

Podle § 160 odst. 1 tr. ř. nasvědčují-li zjištěné skutečnosti, že byl spáchán trestný čin a není-li důvod k odložení nebo postoupení věci podle § 159 odst. 2 a 3 tr. ř., zahájí vyšetřovatel nebo vyhledávací orgán neprodleně trestní stíhání. Trestní stíhání se zahajuje usnesením, proti němuž není stížnost přípustná. Jde o zahájení trestního stíhání ve věci.

Nejdůležitějším procesním úkonem této počáteční fáze řízení je vznesení obvinění podle § 163 odst. 1 tr. ř. Jeho základní význam je v tom, že se trestní stíhání začíná vést proti určité osobě pro konkrétní trestný čin a současně se jednoznačně určuje její procesní postavení v trestním řízení jako obviněného.

Proti usnesení o vznesení obvinění je ze strany obviněného přípustná stížnost (§ 141 odst. 2 věta první tr. ř.). Proto je v ustanovení § 163 odst. 3 tr. ř. orgánu, který toto usnesení vydal, uložena povinnost obviněnému toto usnesení oznámit do tří dnů, je-li však vyslýchán dříve, na počátku prvního výslechu.

Tento postup nebyl vyšetřovatelem v této věci dodržen.

Usnesení vyšetřovatele o vznesení obvinění podle § 163 odst. 1 tr. ř. proti W. V. pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák. ze dne 2. 5. 1977 sp. zn. ČVS 185/77 nebylo jmenovanému oznámeno a jmenovaný nebyl také ve věci jako obviněný vyslechnut.

Byl tedy v tomto stadiu řízení porušen zákon v ustanovení § 163 odst. 3 tr. ř.

Tato vada řízení byla překážkou, která bránila rozhodnutí o zastavení trestního stíhání W. V. jako obviněného podle § 172 odst. 1 písm. c) tr. ř.

Jestliže se neoznámí usnesení o vznesení obvinění, proti kterému je přípustná stížnost, osobě, které se toto usnesení přímo dotýká, neumožňuje se, aby takovéto usnesení nabylo právní moci.

Nutno se proto postavit na stanovisko, že za tohoto stavu trestní stíhání z důvodu uvedeného v ustanovení § 172 odst. 1 písm. c) tr. ř., tj. že obviněný nemohl být usvědčen ze spáchání stíhaného skutku výsledky trestního stíhání, nelze zastavit, protože nebyla pravomocně vyřešena otázka, zda tu obviněný je či nikoli. Na tom nic nemění skutečnost, že stížnost obviněného proti usnesení o vznesení obvinění nemá odkladný účinek.